

GENÇLERLE NAMAZ

Ahmet Bulut

GENÇLERLE NAMAZ

Ahmet Bulut

Söz Başı

Bizi namaz davasında hizmetçi kılan Rabbimize hamdolsun. Uzun zamandır bütün meşguliyetimiz namazı anlatmak ve yaşamak gayreti oldu. Namaza dair eserler yazmaya bizi muvaffak kıldı. Yazdıklarımız eksikliklerine ve kusurlarına rağmen ciddi ilgi gördü. Yüzlerce kardeşimin namaza başlamasına ve namazdaki kalitesini artırmasına vesile oldu.

Adımız "Namaz Hocası"na çıktı. Bir gün havalimanındayım, yurtdışına gidiyorum. Beni gören beş altı yaşlarında bir çocuk annesini dürterek, "Anne bak bak, namaz hocası gidiyor," diyerek annesine fakiri gösteriyordu. Yüzümde tatlı bir tebessümün yayılmasına sebep oldu. Yıllardır kitapları ve yazılarıyla büyüdüğümüz, sohbetlerinden istifade ettiğimiz ve tanıdıkça sevdiğimiz Abdurrahman Dilipak ağabey, telefon numaramı kaydederken "Namaz Ahmet" diye kaydetmesi; birlikte onlarca program yaptığımız, yıllardır radyo programlarıyla insanımıza iman hakikatlerini anlatan, namaza çağırان kıymetli Mehmet Paksu ağabey, "Bu Ahmet kardeş var ya namaz derken canı çıkıp gidecek," diye iltifat etmesi hep Rabbimizin lütfudur elhamdulillah.

Daha önce yaptığımız çalışmalarda, "Niçin namaz kılmalıyız, nasıl huşuyu keşfedebiliriz ve çocuklarımıza namazı nasıl sevdirelim?" gibi sorulara cevap aradık, üç tane eser meydana geldi. Şimdi ise gençlerin namaza dair sorularına cevap arayarak farklı

bir şekilde namaza hizmet etmeyi denedik. Rabbimizden dileğimiz, bu çalışmamızı da diğerleri gibi faydalı eylesin. Nicelerin namazla buluşmasına ve dirilmesine vesile eylesin.

Bu çalışmamızda gençlerin günlük hayatta karşılaştıkları namazla ilgili problemlerine çözümler ürettik. Şüpheleri gidermeye gayret ettik. Namaz bilincini geliştirmelerini hedefledik. Namaz kılmamanın bahaneleri gidermeye çalıştık. Namaza olan muhabbeti pekiştirmeye ve namaz aşkını coşturmayı arzu ettik.

Gayret bizden, başarı Rabbimizdendir. Kalpler O'nun elindedir. Kalpleri istediği şekilde yönlendiren O'dur. Sözüümü dinlenir ve yazımızı okunur kılması O'nun ikramıdır. Hamd ederiz.

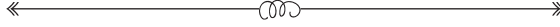
Güzellikler Rabbimizden, hatalar nefsimizdendir. Güzellikler için hamd ederken, hatalarımız için af dileriz. Rabbimiz bunu hatırlatır bizlere:

"(Ey insan!) Sana gelen her iyilik Allah'tandır. (Yine) başına gelen her kötülük ise kendi nefsendendir."^(Nisâ, 79)

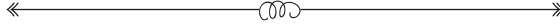
Bu çalışmamız size bir katkı sağlarsa üzerimizde emeği olan hocalarıma anne ve babama dua etmenizi istirham ederim. Biz üzerimizde emeği olanlara dua edelim ki bizlere de dua edilsin.

Şimdi sizleri kitapla baş başa bırakıyorum.

Namazdan Utanmak

Hasan: Okuldan sonra kız ve erkek arkadaşlarımızla beraber dışarı çıkıyoruz, dolaşp sohbet muhabbet ediyoruz... Onlara her seferinde, "Ben bir namaz kılıp geliyorum," demeye çekiniyorum, utanıyorum. Bazen bu yüzden namazımı kaçırdığım bile oluyor. Nasıl hareket etmem lazım Ahmet Abi?

Hasan kardeşim, öncelikle, "Niçin namaz kılıyorum ya da neden namaz kılmam gerekiyor?" sorusunun cevabını bulmalıyız. Bu sorunun cevabını bulduğumuzda umarım namaz kılmaktan utanmak şöyle dursun, arkadaşlarını da namaza davet etmek için bu anları bir fırsat bileceksin. İstersen öncelikle niçin namaz kılmalıyız sorusuna beraberce cevaplar arayalım.

Bizi yokluk âleminden varlık âlemine getireni bir düşünelim. O, bizi var etmek zorunda değildi. Görünür âlemine çıkarmayı diledi. Annemizin babamızın bile gündeminde yokken bizi gündemine aldı. Severek, beğenerek ve en güzel şekilde var etti. Bizim için lazım olan her şeyi bizden önce hazırladı. İhtiyacımızı sağlayacak kıvamda ve sıcaklıkta annemizin göğsündeki sütü bizim hizmetimize sundu. Bunu bize ikram ederken annemizin sevgisini ve şefkatini de yanında promosyon olarak verdi. Akli

başında hiçbir anne yoktur ki evladını emzirirken yüksünsün. Bunu severek, isteyerek ve zevkle yapar...

Yine bize göz, kulak, burun, ağız, kalp, akıl gibi uzuvlar verdi. Bunlar için bir ücret talep etmedi. Bir sohbetinde lise son sınıf öğrencisi Enes Furkan kardeşim sorduğın soruyla ilgili çok güzel bir cümle söyledi, hâlâ aklımdadır. Bugünün tabiriyle güzel "kapak" yaptı. "Dünyaları verseler vermeyiz bir gözümüzü de, iki gözü bize verene, a gözüm niye secde etmeyiz?" Hele bir düşün, namazı kılmadığımız için Rabbimiz gözlerimizi alıverse ve dese ki, "Sen bu gözleri hak etmedin. Bana teşekkürün bir ifadesi olan namazda tembellik ettin. Senden bunları alıyorum. Ta ki beş vakit namazımı vaktinde cemaatle kılıncaya dek!" Acaba namaz kılmayan Allah'ın bir kulu kalır mıydı?

Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı olduğunu söyleriz. Arkadaşımıza küçücük bir ikramda bulunduğumuzda ve o bize teşekkür etmediğinde, "Ne görgüsüz," deriz; bize sayamayacağımız kadar nimetler veren Rabbimize teşekkür etmenin adı olan namazı kılmadığımızda bize ne denir peki?

Namaz, "Allahım seni seviyorum, sana inanıyorum ve seni ciddiye alıyorum," demenin elle tutulur, gözle görülür ifadesidir.

Namaza verdiğimiz kıymet bizim Allah'a ne kadar değer verdiğimizi gösterir. Çünkü bizi namaza davet eden O'dur. "Haydi namaza, haydi kurtuluşa," diye davet eder. Gitmediğimizde Rabbimizi reddettiğimizin farkında mıyız?

Geçenlerde Facebook'da bir cümle okudum ki bayıldım. Enfes bir tespitti. "Seyir halindeki otomobilin önüne bile bile atlayan ve ölen kimseye ne denir? Kazaya uğradı mı denir yoksa intihar mı etti denir? Sen de kabul edersin ki intihar etti, denir. Peki bile bile namazı kazaya bırakana ne demeli?" Buna da manevi bakımdan intihar etti, deriz. Çünkü namaz ruhumuzun gıdasıdır. Namaz kılmadığımızda ruhumuzu aç bırakırız. Nasıl ki belli bir süre yemeden içmeden ve havayı teneffüs etmeden yaşayamıyorsak

namazsız da ruhumuz yaşayamaz. Aç kalan kişinin neler yaptığını bilirsin, ruhu aç kalan kişinin de neler yapacağını az çok tahmin edebilirsin. Onun için namaza ihtiyacın var. Onu ertelememelisin.

Efendimizin^(sav) yetiştirdiği talebelerin namaz hassasiyetini öğrenmemiz lazım. Onları öğrenirsek bizim de namaza olan ihtiyakımız artacaktır inşallah. Onlardan güzel bir örneği burada paylaşmak istiyorum:

“Âmir ibn-i Abdullah ibn-i Zübeyr, ölüm döşeğindeydi. Nefesleri sayılıyken yakınları etrafında ağlaşıyorlardı. Akşam ezanını duyunca etrafındakilere:

‘Beni kaldırın,’ dedi.

‘Hayrola nereye?’ dediler.

‘Mescide!’

‘Bu halinle mi?’ dediler.

‘Sübhanâllah, münadiyi duyayım da ona icabet etmeyeyim mi? Bu mümkün mü? Beni kaldırın!’ dedi.

Yakınlarının refakatiyle taşınarak mescide götürüldü ve orada musallada imamla beraber bir rekat kıldıktan sonra secdede vefat etti.”

Namaz hassasiyetinin insanı nasıl bir uyanıklık hali içinde tuttuğunu görebiliyor musun? Bir de gaflet halini göstermesi için şunu paylaşayım, “Seni sabah namaza kaldırmayan imanını seni nasıl cennete götürecektir?” Bu cümle de hakikati bize haykırıyor.

Şimdi senin haline bir çözüm arayalım. Arkadaşlarının yanında namaz kılmak için çekinmenin sebebi nedir? Onların senin dindar biri olduğunu bilmelerinden mi çekiniyorsun? Bunun sebebi seninle dalga geçmeleri veya seni dışlamaları mı? Eğer böyleyse sana tavsiyem sen özünün sesini dinle. Rabbinin tarafını seç. Şunu bil ki sen Rabbinin memnun edersen Rabbin de seni memnun edecektir. Rabbin senden razı olursa bütün kalpleri elinde bulunduran Allah, onların kalbini de senden yana çevirecektir. Belki de senin vesilenle

onlar da namaza başlayacaktır. Bu güzelliğe vesile olduğun için de onların kıldığı namazın sevabının bir misli sana verilecek ve onların sevabından da hiçbir şey eksilmeyecektir.

Yok, onlar seni anlamadılar ve dışladılar. O halde şöyle düşün: İnsanları memnun etmek mi önemli yoksa insanların Rabbini memnun etmek mi? Elbette Rabbimizi memnun etmek hepsinden önemlidir. Necip Fazıl'ın güzel bir sözünü hatırlıyorum. O gençlere şöyle tavsiyede bulunmuş, "İmanınızı burnunuzun kenarında bir sivilce gibi saklamayın, alnınızda bir nur gibi fıskırtın." Sen de Allah'ın taraftarı olduğunu yakınında olanlara usulünce anlat.

Kendi hayatımda çok defa şahit olduğum bir şey var; senin durumunda olduğum zamanlarda çevremdekilerden müsaade istediğimde onlarda aynı davranışı kendilerinin yapamamasının ezikliğini ve mahcubiyetini gördüm. Yanlarından ayrılırken mahcup bir eda ile şöyle ricaları olurdu, "Bize de dua et. Allah bizim gönlümüze de namaz sevgisi versin. Bizi de bu halden kurtarsın. Vallahi tebrik ederim seni. Bu haline imreniyorum."

Diyelim ki sen arkadaşlarının yanından ayrıldığında seni ayıpladılar ve seninle dalga geçtiler. Bu da olabilir. Bu arkadaşları terk etmelisin. Çünkü onlar sana zarar verir. Onların namazsızlık hastalığı sana da bulaşır. Bunların kendine hayırları yok, sana nasıl hayrı olsun. Faydasız olan şeylerden uzak durmalısın. Bu haller hepimizin başına gelebilir. Allah'ın en sevgili kulları olan peygamberler bile bu halle yüzleşmişlerdir.

Özetle söyleyecek olursak, her işinde olduğu gibi namaz kılma konusunda da Rabbini memnun etmeyi öncele. Yapacağın işlerde nefsine değil yüreğine danış. Arkadaşlık edeceğin kişileri seçerken sana değer katacak, seni cennete taşıyacak vasıfta olanları tercih et. Yoksa Allah korusun arkadaşların seni ateşe taşıyanlar olur. Yeri gelmişken ders alınacak bir menkıbeyi paylaşayım. Çıkarılacak güzel dersler var.

“Behlül Dana, Abbasilerin ünlü halifesi Harun Reşid zamanında yaşamış olan bir velidir. Zaman zaman aklından zoru olan kimselere has tavırlar takınır, herkes de bundan dolayı kendisini deli sanırdı. Ama bunu maksatlı yapardı. Behlül Dana hazretleri daima Harun Reşid’in yakınında bulunur, çeşitli sebepler hasıl ederek onu uyarırdı.

Bir gün Behlül Dana hazretleri, üstü başı toz toprak içinde uzun bir yolculuktan gelmiş olmanın belirtileri ile Harun Reşid’in huzuruna çıktı. Harun Reşid sordu:

“Be ne hal Behlül, nereden geliyorsun?”

“Cehennemden geliyorum ey hükümdar.”

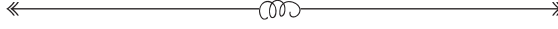
“Ne işin vardı cehennemde?”

“Ateş lazım oldu da ateş almaya gittim.”

“Peki, getirdin mi bari?”

“Hayır, efendim getiremedim. Cehennemin bekçileriyle görüştüm, onlar, ‘Sanıldığı gibi burada ateş bulunmaz, ateşi herkes dünyadan kendisi getirir,’ dediler.”

Namaza Çađrı

Hasan: Ahmet Abi, annem ve babam sürekli, "Hadi oğlum, kalk namazını kıl," "Ođlum, namaz geçiyor," "Bak ezan okundu oğlum, hadi bakalım abdestini al," diye beni uyarıyor. Bu uyarılar beni sıkıyor, yoruluyorum; kalkıp kılsam bile sanki sırf onlar dediği için kılıyormuş gibi hissediyorum. Ne yapmam lazım?

Güzel kardeşim, gençlik döneminde bu tepkilerini normal görüyorum. Bizler de gençliğimizde bu tip duyguları hissettik. Şimdi kendi kişiliğini oluşturuyor ve kimliğini buluyorsun. Bu dönemde anne babanın her söylediği sana ters geliyor. Seni incitiyor. Ama şunu iyi bil ki onlar bunu yaparken maksatları seni incitmek değil. Seni geleceğe hazırlamak için gayret ediyorlar. Seni cennet gençlerinden biri olarak yetiştirmek istiyorlar. Bunu yaparken bazen hatalı davranışlarda da bunu gerçekleştirmek isteyebilirler. Senin ruhunu sıkın şeye bir de onların gözünden bakmaya çalışalım.

Birçok anne babada şunu gördüm. Kendileri imanın hakikatini geç yıllarda kavramışlar. Namaza otuzlu-kırkly yıllarda başlamışlar. Geç başlamanın acısını hep yüreklerinde hissetmişler. Zamanında kılamadıkları namazlarını kaza etseler bile bunun

acısını hep yüreklerinde hissetmişler. Rablerine karşı mahcubiyet içindeler. İstiyorlar ki kendilerinin işlediği bu hatayı evlatları işlemez. Tecrübeyi tecrübe etmek durumunda kalmasın. Bunun için evladının üzerinde titriyorlar.

Bir de onların bu gayreti Rabbimizin şu emrini yerine getirmek gayretinden geliyor. Rabbimiz şöyle buyuruyor, "Ailene (ve ümmete) namaz kılmayı emret ve sen de ona sabırla devam et. Biz senden rızık istemiyoruz; (aksine) biz sana rızık veriyoruz. (Güzel) âkıbet, takvâ sahiplerinin (Allah'ın emrine uygun yaşayanların/ karşı gelmekten sakınanların)dır."^(Tâ hâ, 132)

Bu ayet-i kerime geldiğinde Sevgili Peygamberimiz^(sav) evli olmasına rağmen kızının kapısına giderek namazı hatırlatmış. Hz. Ali ve Hz. Fatıma namazlarını elbette kılıyorlardı. Asla aksatmazlardı. Fakat sırf bu ayetin gereğini yerine getirmek ve bize güzel bir örnek bırakmak için bunu yapmış olmalıdır. Umuyorum senin ailen de bu hassasiyetten dolayı böyle yapıyordur. Amaçları Rabbimizin emrini yerine getirmek, Efendimizin^(sav) izinde yürümek ve seccadelerine varis olacak hayırlı bir evlat yetiştirmektir. Onların halini anlamaya çalış. Kim bilir belki yarın aynı şeyleri sen de yapacaksın.

Sana tavsiyem namaz vakti geldiğinde hemen hazırlıklarını yap. Onları namaza sen davet et. Bakalım bir daha sana, "Haydi namaz kılalım," diyecekler mi? Biliyor musun, bir anne babanın en mutlu olduğu anlardan biri evladının onları sabah namazına kaldırdığı ve namazı hatırlattığı anlardır. Bendeniz bunu zaman zaman yaşıyorum. Bu mutluluğu yaşattığı için Rabbime şükre diyorum. İnanmıyorsan bir dene.

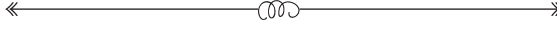
Senin namaza olan gayretini gördüklerinde onların tedirginliği bitecek ve sana olan güvenleri pekişecektir. Böylece bir daha hatırlatma gereği duymayacaklardır.

"Onlar istediği için kılıyormuşum gibi geliyor," cümlesinin cevabını gönlünde bulabilirsin. Kimin için kıldığını en iyi sen bi-

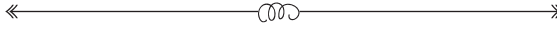
lirsin. Onlar için mi yoksa Rabbin için mi? Namazı isteyen Allah'tır. Ailen sana bunu hatırlatıyor. Allah'ın emrine uymanı tavsiye ediyor. Dolayısıyla sen Allah'ın emrine uyuyorsun. Diğer düşünce şeytanın vesvesesidir. Şeytana kulak verme. O kötülüğe çağırır. Kendisinin yapamadığı secdeyi senin yapmandan rahatsızdır. Seni engellemek için her yolu denemektedir. Bu da onlardan biridir.

Hatırlatmak ve davet etmek Rabbimizin emridir. Ailen bunu yapıyor. Ne mutlu sana ki böyle güzel bir ailen var. Bu bile şükür gerektirir.

Namaza Davet

Halide: Çok sevdiğim bir arkadaşım var, namaza başlamasını çok istiyorum ama bunu teklif etsem ve, “Hayır,” dese, hem belki ona doğru yaklaşmadığım için namaza başlamasını geciktireceğim hem de ben çok üzüleceğim. Nasıl hareket etmek doğru olur?

Öncelikle seni kutluyorum. Güzel bir ibadete yönelmişsin. Allah’a davet etmek ve Allah’ı hatırlatmak önemli farzlardan biridir. Davet etmek başlı başına bir ibadettir. Sonuç alsan da almasan da fark etmez. Rabbimizin sevdiği bir işi düşünmüşsün, harika. Bu konuda büyüklerden birinin güzel bir sözü var, “Biz seferden sorumluyuz, zaferden değil. Zaferi verecek olan Allah’tır,” der. Çok hoşuma gider. Kalpleri elinde bulunduran Allah’tır. Sen kardeşini namaza davet etmeyi düşündüğün an Rabbimiz sana bir sevap yazıyor. Uygulamaya geçtiğin andan itibaren bire ondan başlayıp yedi yüze kadar samimiyetine göre sevap takdir ediyor. Dolayısıyla niyetlendiğin iş çok sevaplı bir ameldir, bunu bilmeni isterim.

Bak, Rabbimiz bunu şöyle açıklıyor, “Kim güzel bir (işte) aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir (işte) aracılık ederse, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah’ın her şeye gücü yeter.”^(Nisâ, 85)

İnandığın, yaşadığın ve hissettiğin şeyi içinden geldiği gibi söyle. Söylerken samimi ol. Hem de usulünce söyle. Karşıdakini incitmemeye çalış. Suçlamaktan sakın. Sözü yumuşak söyle. Bir anne şefkatiyle söyle. Nasibi varsa sözünü dinleyecektir. Gereğince hareket edip seni sevindirecektir. Rabbinin rızasına erecektir. Bundan Rabbiniz memnun olacak, sen de memnun olacaksın. Yaptığın işin güzelliğini yüreğinde hissedeceksin.

Sen her şeyi gayet güzel yaptığın halde oldu ki arkadaşın, “Hayır,” dedi, bu da mümkün. Sözü senden daha güzel söyleyen Efendimize^(sav) de hayır diyenler oldu. O’nu düşün. O’na hayır diyenler olduğu gibi bize de hayır diyenler olacak. Buna engel olamayız. Efendimiz^(sav), hayır dediler diye davetinden vazgeçmedi. Hayır diyenleri bile yüzlerce defa imana buyur etti. Davet etti. Çünkü o davetin başlı başına bir ibadet olduğunu biliyordu. Bize de bunu öğretti.

Arkadaşını davet etmeden önce Rabbine dua et. “İşimi kolay kıl, dilimin bağını çöz ve sözümü anlaşılır eyle,” de. Rabbinin desteği olmadan hiçbir başarı elde edilemez.

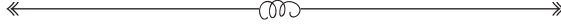
Hem şu mübarek ayeti hatırla, “Allah’a çağırın, salih amel işleyen ve, ‘Kuşkusuz ben Müslümanlardırım,’ diyenden daha güzel sözlü kimdir?”^(Fussilet, 33) İşini güzel yaparsan bu ayetle amel etmiş olacaksın. Rabbinizin iltifatına nail olacaksın. Rabbinizin, “Aferin,” dediklerinden olmak istemez misin? Öyleyse hiç bekleme, hemen sevdiklerini namaza çağırmaya başla. Allah yardımcın olsun. Sen O’nun dinine yardım edersen, O da sana yardım edecektir. Allah’ın yardıma ihtiyacı yok fakat bu yaptığımız işi sevdiği için kendine yardım olarak kabul ediyor. Böylece bize büyük bir ödül veriyor. Rabbinizin sözü çok açıktır:

“Ey iman edenler! Eğer siz Allah’a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız), O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.”^(Muhammed, 7)

Gençlerle Namaz

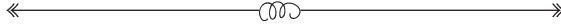
Bütün bu gerçeklerden sonra umarım hemen harekete geçersin. Arkadaşlarımı inandığım değerlere davet edersin. Hem kendine hem de onlara iyilik yapmış olursun. Allah yardımcım olsun.

Namaz Kılma Arzusu

Halide: Bu soruyu sormaya çekiniyorum Ahmet Abi ama beni çok rahatsız eden bir durum... Kimi zaman içimden namaz kılmak hiç gelmiyor. Buna üzülüyorum ama gerçekten hissim bu. Hiç istemiyorum bu durumda kalmayı ama bazen tamamen namazdan kopuyorum.

Bu histen nasıl kurtulabilirim?

Açık sözlülüğünden dolayı seni tebrik ederim. İnsanda iki meleke vardır. Biri şeytana yönelir, öbürü Rabbine. Nefisle ruh daima savaş halindedir. Hangi melekemizi güçlendirdiysek bizi o yönetir. Bu mücadele her insanda vardır. Yunus Emre'nin ifadeyle, "Şeytanın orduları ile Rahman'ın orduları savaş halindedir." Hangisi kazanırsa o iktidarını elde eder. Davranışlarımızı tartarak hangi tarafta olduğumuzu tespit edebiliriz.

Namaz kılmak nefsimize zor geliyorsa bilmeliyiz ki bizde şeytanın orduları galip gelmiştir. Hemen Rahman'ın ordularını harekete geçirmeliyiz. Ruhumuzu esaretten kurtarmalıyız. Ruhumuzu esaretten kurtardığımızda gerçek özgürlüğümüzü elde ederiz. Ruhumuz esaretten kurtulunca da ibadet etmek zor gelmez. İbadet bize ferahlık verir ve ruhumuzun gıdası olur. İbadet edememek bize sıkıntı verir. Bunu Efendimiz^(sav) şöyle tarif ediyor, "Mümin

öyle bir kimsedir ki yaptığı sevaplı amel ona sevinç verir, günahlar ise onu sıkır.”

Her insanın özü temizdir. Sonradan işlediğimiz günahlar sebebiyle ruhumuz kirlenmiştir. Bu kirlerden kurtulmanın yolu samimi tövbe ve pişmanlıktır. İçten gelerek yapılan dua, günahları terk etmek ve Rabbimize yönelmek, kulu bu manevi kirlerden arındırır. Günah yükünden arınan yürek, Rabbine yaptığı ibadeti özler hale gelir. Sana tavsiyem, kimseciklerin görmediği bir yerde Rabbine ellerini aç, bana anlattıklarını hatta anlatmaya cesaret edemediğin hatalarını itiraf et. Seni bağışlaması için yalvar. İbadeti sevdirmesini iste. Kalpleri elinde bulunduran Allah seni istediğin hale çevirecektir.

Diğer yandan mümin kişi olarak Allah'ın hoşuna gitmeyen eylemlerden de kaçınmalısın. Yediklerine dikkat et. Haram lokmayla beslenen helal işler yapamaz. Gönlüne girenleri kontrol et. Göz harama bakar, kulak haram dinlerse bunlar kalbimizi karartır. İbadetler bize yük olmaya başlar. Şeytanın istekleri daha cazip hale gelir.

Arkadaşlarını güzel insanlardan seç. “Kişi sevdiğinin dini üzeredir.” Arkadaşların ibadetten uzaksa zamanla onların bu hali sana da bulaşır. Ya sen onları etkileyeceksin ya da onlar seni. Kim daha güçlü ise o, zayıf olanı yenecektir. Sen imanı kuvvetli, sevaplı amellere gayretli, gönlü namazda, kulağı ezanda ve her işinde Rabbinin rızasını gözetenlerle arkadaşlık etmeye çalış. Bu yolda ilerlemenin en kolay yolu budur. Eskilerin tabiriyle, “Ehl-i hal ile hemhal olmaktır.”

Namaz kılmayı canımız isteme de kılmaya çalışmalıyız. Çünkü namaza bizim ihtiyacımız var. Namaz ruhumuzun gıdasıdır. Allah'ın emridir, davetidir ve cennet burağıdır. Canımız istemese bile Allah istediği için namaz kılmak muhteşem bir başarıdır. İşte Allah bundan memnun oluyor. “Sırf ben istedim diye, kulum nefesine zor gelmesine rağmen benim huzuruma geldi,” diye me-

leklerine bizimle iftihar eder. Hele bir düşün, spor yapmak zordur, meşakkatlidir ve yorucudur. Fakat spor yapan kişi sağlıklıdır. Canı istemese de spor yapar insan. Hele de belli hastalıkları varsa zorunludur. İnsan canı istemeye istemeğe sağlığı için buna katlanır. Hiç sevmediği ve korktuğu halde ameliyat olur. Sağlığına kavuşması için buna muhtaçtır. Aynen bunun gibi canımız istemese bile biz yine de namaz kılmaya çalışacağız. Çünkü hastalığımızın ilacı bundadır.

Namazsızlık hastalığından kurtulmaya karar vermelisin. Hiç zaman kaybetmeden harekete geçmeli ve namaz kılanlarla arkadaşlık etmelisin. Namaz kıldığında neler elde edeceğini düşünmelisin. Dünyada ve ahirette namaz kılanlara verilecekleri tefekkür edersen işin biraz daha kolaylaşacaktır. Namaz kılmayı isteyen Allah, istemeyen şeytandır. Tercihini ona göre yapmalısın. Sen Allah'ı tercih et. Dünyanın ve ahiretin aydınlık olsun.

Sana güzel bir menkıbe anlatayım. Nefsimize çıkarılacak dersler var. Rabbimizin nimetlerini hatırlamamıza ve ne kadar az şükrettiğimizi hatırlatacak. Yaptıklarımızın hesabına hazırlanmamızı sağlayacak bir menkıbe:

Vakti zamanında zenginin biri ölümden ve kabirdeki yalnızlıktan çok korkuyormuş. Bir gün etrafındakilerle konuşurken

“Öldüğüm geceyi kim kabre girerek sabaha kadar benimle geçirirse servetimin yarısını ona bağlıyorum,” diye vasiyet etmiş. Kendisine dünya hayatında ayrılan vakit dolup ahirete göç ettiği vakit, “Kim birlikte kabre girip sabahlamak ister?” diye araştırmışlar. Önceleri korkudan kimse çıkmamış. Nihayet bir hamal, “Benim sadece bir ipim var, kaybedecek bir şeyim yok. Sabaha kadar durursam zengin olurum,” diye düşünerek kabul etmiş.

Nihayet hamal vefat eden zengin ile birlikte mezara defnetmişler. Sorgu sual melekleri gelmiş. Bakmışlar kabirde bir ölü, bir canlı var.

“Nasıl olsa bu ölü elimizde... Biz şu canlı olandan başlayalım,” demişler ve hamalı sorgulamaya başlamışlar.

“O ip kimin? Nereden aldın? Niye aldın? Nasıl aldın? Nerelerde kullandın?”

Sabaha kadar sorgu sual devam etmiş, adamın hesabı bitmemiş. Sabahleyin hamalı kabirden çıkarmışlar.

“Tamam, servetin yarısı senin,” demişler.

“Aman,” demiş hamal, “istemem, kalsın. Ben, sabaha kadar bir ipin hesabını veremedim. O kadar servetin hesabını nasıl veririm?”

Şimdi nefsimize sorma vaktidir. Sayamayacağımız kadar nimetlerin sahibine şükretmek çok mu zor ey nefsim? Sahip olduklarımızın hesabını düşün. Ve Rabbine secde etmeye koş. Seni kurtaracak olan bu secdelerindir.